

ærede Medlem ogsaa erindre, at jeg udtalte mig for at støtte Silkeindustrien her i Landet, ogsaa som begyndende Industri.

Hermed skal jeg slutte, idet jeg anbefaler mit Ændringsforslag til den højtærede Finansministers Velvillie. Jeg vil gerne give ham Fuldmagt til at disponere over de Midler, der ere nødvendige for at overtage en Fabrikation, hvis Ihændehavere sige, at de ere ødelagte, naar Loven bliver vedtagen. Saa kan Ministeren udbetale dem deres Penge, nedsætte Tolden til en almindelig Finanstold og derefter kan Fabrikken sælges til den højstbydende, og saa tager Staten det Tab, som følger deraf; eller Staten kan leje den ud som en Andelsfabrik imellem Staten og Arbejderne, og Staten kunde tage det Tab, der fulgte. Men jeg tror ikke, der vilde blive noget stort Tab, thi Arbejderne vilde kunne fortsætte Fabrikationen. Skulde det saa vise sig, at man har taget fejl, at den ikke kan staa paa egne Ben, ja, saa kommer man til Lovgivningsmagten og siger: Lad os støtte den alligevel og holde den oppe; men vi bør først have Beviser, inden vi fastholde de høje Beskyttelsessatser. Og det vilde være en nyttig Ting i alle Tilfælde, naar vi skulde til at revidere Toldloven igen, at have ført praktisk Bevis for, om en saadan Fabrikation kan bestaa eller ikke. I øvrigt tror jeg, at Staten vilde have Fordel deraf, og der kan ingen Tvivl være om, at ogsaa Arbejderne vilde have Fordel deraf, naar de fik Fabrikken frigjort for Overkapitalisation; thi det er Ulykken ved de tyske Agrarforhold, at al deres Ejendom dernede er overkapitaliseret. Man siger, at Industrien ogsaa er overkapitaliseret her i Landet; jeg ved det ikke, men lad os prøve at faa ført et Bevis for, at den ikke er det, og at den dog ikke kan bestaa uden Toldbeskyttelse, og det faa vi ikke ved at kæmpe mod hinanden med Teorier mod Teorier, thi det kunne vi blive ved med i 20 Aar endnu, og Resultatet bliver dog det samme.

Der er en Position, som jeg nødig gaar med til, den talte jeg imod under Sagens 1ste Behandling; den strider aldeles imod min Opfattelse, det er Tolden paa Frugt; den kan jeg ikke være med til. Jeg anerkender den Deling, som er gjort, og som blev omtalt af den ærede Ordfører (N. Neergaard) i Gaar, idet man kan sige: Lad os beskatte Luksusfrugt, og det, der er Luksusfrugt, finder man altid i finere Indpakning. Ja, lad os beskatte det; men den anden Frugt, Herre Gud, lad os faa den fri, thi den er nyttig for Befolkningen,

det er et af de bedste Midler til at bekæmpe et større Forbrug af Alkoholen, og det kan ikke nytte, at vi forbyde Alverden de Nydelser, de have, naar man ikke kan give dem noget andet i Stedet for; og Frugt er efter min Erfaring et af de bedste Midler hos alle Folk af alle Klasser og af alle Formuesforhold til at erstatte dem Nydelsen af spirituøse Sager. Hermed anbefaler jeg til den højtærede Finansminister og det høje Ting at gennemføre dette Ændringsforslag, enten som det foreligger, eller maaske til 3die Behandling i en forbedret Form.

Jacob Christensen: Den ærede Ordfører for Flertallet (N. Neergaard) udtalte i Gaar, at det havde været umuligt for Udvalgets Medlemmer personligt at erkyn- dige sig om Rækkevidden af de til Toldlovsforslaget stillede Ændringer. Denne Udtalelse fra Flertallets Ordfører maa sikkert i høj Grad tiltrædes af de af Udvalgets Medlemmer, som ikke tidligere have haft Sæde i Toldudvalg, og som derfor i endnu mindre Grad have haft Lejlighed til at gøre sig bekendte med det store og omfattende Materiale, som man i dette Udvalg maatte arbejde med, og disse Medlemmer have derfor i væsentlig Grad været henviste til at indhente Oplysninger, Sagen vedrørende, i det store Materiale, som er skaffet til Veje gennem Toldkommissionen. Og det vil da med Føje kunne siges, at det Resultat, der er kommet ud af Udvalgets Arbejde, i ikke ringe Grad har Forbindelse med det Resultat, som er fremskaffet gennem Toldkommissionen. De forskellige Medlemmer have sikkert for en stor Del taget deres Stilling efter de stillinger, som ere skaffede til Veje gennem Toldkommissionens Mindretal og Toldkommissionens Flertal. Men det maa dog vel nok samtidig kunne siges, at de enkelte Medlemmer have haft visse Grundprincipper at gaa efter, da de gik til det store og omfattende Arbejde. Og for det Mindretal, som jeg har den Ære at tilhøre, det socialdemokratiske Mindretal, tror jeg at turde sige, at det Grundprincip, som har været det bærende for vort Arbejde, har været dette, at vi vilde søge at komme bort fra de flest mulige Toldsatser, eventuelt til Nedsættelse af saa mange Toldsatser som muligt under en rimelig Hensyntagen til de bestaaende Forhold. Paa Grund af de finansielle Hensyn og af Hensyn til den bestaaende Industri have vi ikke turdet foreslaa Gennemførelsen af vort Ideal, Afskaffelse af